

တရားမအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ် ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးခင်မောင်အေးနှင့်
ဒေါက်တာတင်အောင်အေးတို့ရှေ့တွင်

E.S.W.C Company

(၎င်း၏ကိုယ်စားလှယ်ဦးသက်နိုင်ဦး၊

အရောင်းကိုယ်စားလှယ်)

နှင့်

ဦးသန်းဝင်း *

တရားရုံးချုပ်က တိုင်းတရားရုံး၏ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ပေးသည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်သည့်တရားမ အထွေထွေအယူခံမှုသည် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ပါ “တရားရုံး တစ်ရုံး၏ အပြီးအပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တရားရုံးချုပ်က အပြီးသတ် စီရင်ထားသောအမှု” ဟုတ်မဟုတ်။

ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် တောင်းခံသည့်အမှုတွင် အမှု၏ကနဦးအဆင့်၌ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် သင့်မသင့် စဉ်းစားရာ၌ အခြေခံရမည့်အချက်များ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည်ထာဝရတားဝရမ်း ရလိုကြောင်းနှင့် နှစ်နာကြေးငွေရလိုကြောင်း သက်သာခွင့်တောင်းဆို သည့်အမှုဖြစ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက အမှုကိုစစ်ဆေးခြင်း မပြုမီ

* ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၄

+ ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ တရားမ အထွေထွေအမှု အမှတ် ၅၂တွင် ချမှတ်သော

၂၈-၉-၂၀၀၄ ရက်စွဲပါ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ အမိန့်ကို အယူခံ-မှု

ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးသော အမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်သည်။ ယာယီ တားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည်ဖြစ်စေ၊ မထုတ်ဆင့်သည်ဖြစ်စေ တရားလို တောင်းဆိုသော ထာဝရတားဝရမ်းရလိုသည့်သက်သာခွင့်အပေါ် အမှုအား ဆက်လက် ကြားနာ၍ ဆုံးဖြတ်ရန် ကျန်ရှိနေသေးသည်။

ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်သို့မဟုတ် ယာယီတားဝရမ်းကို ပယ်ဖျက်သည့် အမိန့်သည် မူလမှုမှ အမှုသည်တို့၏ အခွင့်အရေးကို အပြီးအပြတ် အဆုံးအဖြတ်ပြုရာ ရောက်သော အမိန့်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ် က ယာယီတားဝရမ်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သော်လည်း အယူခံတရားလိုအနေဖြင့် မိမိ တောင်းဆိုသည့် ထာဝရတားဝရမ်း ရလိုသည့် သက်သာခွင့်ကိုဖြစ်စေ၊ နစ်နာကြေး ငွေကိုဖြစ်စေ၊ ရထိုက်မရထိုက် အဆုံးအဖြတ်ရရန် အခွင့်အရေးရှိနေသေးသည့် အလျှောက် ယင်းအမိန့်သည် အပြီးသတ်အမိန့်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ကို တရားရုံးချုပ်က ပယ်ဖျက်ခဲ့သည့် အမိန့်အပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် မသင့်ချေ။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် တောင်းခံသည့်အမှုတွင် အမှု၏ကနဦးအဆင့်၌ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ပေးရန် သင့်မသင့်စဉ်းစားရာ၌ တရားရုံးရှေ့မှောက်ရှိ အကြောင်းအရာအရ တောင်းဆိုသည့်သက်သာခွင့်ကို ရခွင့်ရှိကြောင်းဖြစ်ဟန် လက္ခဏာ (Probability) ရှိခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် တရားစွဲဆိုသည့်အမှုတွင် သာမန်အားဖြင့်မြင်သာသည့်အခြေ (Prima facie) ရှိခြင်းတို့ကို တရားလိုက ထင်ရှားပြသရန်လိုပေသည်။ ရေရာသေချာသည့် အခြေအနေရှိမရှိ သေချာစွာ မစိစစ်ဘဲ ယာယီတားဝရမ်းကို ပေါ့ပေါ့လွယ်လွယ်ထုတ်ပေးလျှင် ထာဝရတားဝရမ်းကို ကြိုတင် ထုတ်ပေးသည့် သဘောသက် ရောက်စေနိုင်သကဲ့သို့ ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးသင့်ပါလျက် ထုတ်ပေး ခြင်းမပြုလျှင်

တရားလို၏ နစ်နာမှုကို အကာအကွယ်ပေးရန် ပျက်ကွက် ရာရောက်ပေလိမ့်မည်။

အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည်သာမန်အမြင်အားဖြင့် အခြေခံ (Prima facie) ရှိဖို့လိုသည်။ ဦးထွန်းမြင့် နှင့် ဦးသက်ရှည် အမှု^(၃) ကိုကြည့်ပါ။ အထက်တွင် သုံးသပ် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း အဆိုပါကုန် အမှတ်တံဆိပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက်ရှိရာ အယူခံတရားပြိုင်က အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီ၏ မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန် ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို တုပပြီး ရောင်းချနေကြောင်း အမြင်အားဖြင့် ယူဆနိုင်အောင်တင်ပြနိုင် ခြင်းမရှိသေးသည့် အခြေအနေတွင် အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် အခြေအမြစ်ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးအောင်သစ်
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)
- အယူခံတရားပြိုင်အတွက် - ဦးသန်းစိုး
(တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ)

ရန်ကုန်တိုင်းတရားရုံး ၂၀၀၄ခုနှစ်တရားမကြီးမှုအမှတ် ၂၀၈ တွင် တရားလို E.S.W.C Company ကအရောင်းကိုယ်စားလှယ် ဦးသက်နိုင်ဦးမှ တစ်ဆင့်တရားပြိုင် ဦးသန်းဝင်းအပေါ် E.S.W.C ကုမ္ပဏီတစ်ဦးတည်း မှပိုင်အဖြစ် မှတ်ပုံတင်သွင်းထားသည့် ကိုးရီးယား နိုင်ငံလုပ် ESSENCE အမည်ရှိနာရီကုန် အမှတ်တံဆိပ်ကို ထပ်တူတုပဖြု လုပ်ထားသည့် ယင်းတံဆိပ်အမှတ်အသားပါ နာရီများ ကိုတင်သွင်းခြင်း၊ လက်ဝယ်ထားရှိသို့လှောင်ခြင်း၊ ဖြန့်ချိရောင်းချခြင်း မပြုလုပ်စေရန် အတွက် ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပေးရန်နှင့် နစ်နာကြေးငွေကျပ် သိန်း ၅၀၀ပေးလျော်စေရန် တရားစွဲဆိုသည်။

(၃) ၁၉၆၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၇၄

အမှုအတောအတွင်း ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပေးရန် E.S.W.C Company ၏လျှောက် ထားချက်အရ တိုင်းတရားရုံးက ယင်းကုမ္ပဏီအား ကျပ်(၂)သိန်းတန် ခံဝန်ချုပ်ချုပ်ဆိုစေပြီး ဦးသန်းဝင်းအပေါ်အမှုအတွင်း ESSENCE ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ပါ နာရီနှင့် အပိုပစ္စည်းများဖြန့်ဖြူးရောင်းချခြင်း မပြု စေရန် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့် ၃၉၊ နည်း ဥပဒေ-၁ အရယာယီ တားဝရမ်းအမိန့် ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။ အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးသန်းဝင်းက မကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်သို့ ၂၀၀၄ခုနှစ် တရားမအထွေထွေအယူခံ မှုအမှတ် ၅၂ ကိုတင်သွင်းရာ တရားရုံးချုပ်က တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။ တရားရုံးချုပ်၏ အမိန့်ကို E.S.W.C Company က ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ ပြန်လည်စစ်ဆေး စီရင်ပေးရန် လျှောက်ထားသည့်အခါ တရားရုံးချုပ်အထူးခုံရုံးက အောက်ပါ ပြဿနာ (၂)ရပ်ကို အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာရန် အတွက် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“၁။ တရားရုံးချုပ်က တိုင်းတရားရုံး၏ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇အရ အထူးအယူခံ ခုံရုံးဖြင့်ကြားနာရန် လျှောက်ထားခွင့်ရှိမရှိ။

၂။ တရားရုံးချုပ်က ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရန် သက်သာခွင့်တောင်းခံသည့် တရားမမှုတွင် ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် သင့်မသင့်စဉ်းစားရာ၌ ကောက် ယူဆုံးဖြတ်ချက်များသည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်း ချက်များလမ်းညွှန်စီရင်ထုံးများနှင့် ညီညွတ်မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။”

အယူခံတရားလိုရှေ့နေက ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးသော သို့မဟုတ် ထုတ်ပေးရန်ငြင်းဆန်သော တိုင်းတရားရုံး၏ အမိန့်သည်

ယာယီတားဝရမ်း ကိစ္စကိုအပြီးအပြတ်ဆုံးဖြတ်သည့် အမိန့်ဖြစ်ရာ ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ပါတရားရုံး၏ အပြီးအပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက်တွင် အကျုံးဝင်သည်မှာ ယုံမှားဖွယ် မရှိကြောင်း၊ တိုင်းတရားရုံးက ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည့် အပြီးအပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တရားရုံးချုပ်က ၂၀၀၄ခုနှစ်၊ တရားမအထွေထွေအယူခံမှုအမှတ် ၅၂ တွင် စိစစ်ပြီးတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သည် ဖြစ်၍ ထိုတရားမ အထွေထွေ အယူခံမှုသည် တိုင်းတရားရုံး၏ အပြီးအပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် အပြီးသတ်စီရင်ထားသောအမှုဖြစ်သည်မှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှားကြောင်း၊ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်တုပသည့် ကိစ္စ၌ အမှုပြီးပြတ်မှ တားဝရမ်းထုတ်ဆင့်မည်ဆိုပါက တရားလိုမှာ အကြီးအကျယ်ထိ ခိုက်နစ်နာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ နစ်နာမှုမျိုး မပေါ်ပေါက်စေရန် အမှုအတောအတွင်း ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေးနိုင်ရန် တရားမကျင့် ထုံး ဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤအခြေအနေတွင် တရားရုံးချုပ်က ယာယီတားဝရမ်း ကိစ္စအပေါ်အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်သည့် အမှုမှန်မမှန် ပြန်လည်စစ်ဆေး စီရင်ခွင့် ရှိစေမည့်လမ်းဖွင့် ပေးသင့်ကြောင်း၊ ဤရှုထောင့်မှ ကြည့်ပါလျှင်လည်း အယူခံတရားလိုသည် တရားရုံးချုပ်က ချမှတ်ထားသောအမိန့်အပေါ် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်၊ တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ လျှောက်ထားခွင့်ရှိကြောင်း၊ ထို့ပြင် ဦးတင်လတ် (ခ) ဦးစိုင်းလတ် ပါ-၂ နှင့် ဦးကျော်ငြိမ်းအမှု^(၁) တွင် အဆုံးအဖြတ်ပေးပြီးသည့်ထုံးသာကေအိုင်အမာရီပာဖြင့် ထိုအဆုံးအဖြတ် နှင့် ကွဲလွဲဆုံးဖြတ်ရန်အကြောင်းမရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဤအမှုတွင် တရားပြိုင် သည် တရားလိုကုမ္ပဏီက တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ် ရောင်းချ သော ESSENCE အမည်ရှိသည့်အပြင် မြင်းခွာပုံ

(၁) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၂၁၆

အမှတ်အသားပါသည့် တရုတ်နိုင်ငံလုပ်နာရီများကို ရောင်းချလျက် ရှိသည်မှာ အငြင်းမပွားကြောင်း၊ တရားပြိုင်အား ၎င်းလက်ဝယ်ရှိ နာရီအတူများကို ရောင်းချခြင်း မပြုရန်အလို့ငှာတားမြစ်ပေးရန် အရေးတကြီးလိုအပ်သည်မှာ မြင်သာသောအချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီ၏ အမည်အပြင် မြင်းခွာပုံအမှတ်အသားကို လည်း အယူခံတရားပြိုင်ရောင်း ချသော နာရီတွင်တူပအသုံးပြုထား သည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ကြောင်း၊ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရန် အဆင့်၌တရားလိုသည်အချင်းဖြစ်ကုန်အမှတ်တံဆိပ်၏ ပိုင်ရှင် အစစ်ဟုတ်မဟုတ်သက်သေထင်ရှားမပြုရသေး၍ real title ကိုစိစစ်ရန်မလိုသေးကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီသည် Colour of title တည်းဟူသော အချင်းဖြစ်ကုန် အမှတ်တံဆိပ်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ဟန် လက္ခဏာရှိခြင်း ရှိမရှိကို ဆန်းစစ်ရန်သာလိုအပ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီသည် အချင်းဖြစ် ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် စတင်သုံးစွဲခဲ့ကြောင်းကို အမှုတွင် အခြေအမြစ် ရှိသော သက်သေခံအထောက်အထား prima facie evidence တင်ပြထားကြောင်း၊ တရား ပြိုင်ပြုလုပ်သော ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင်မှ မှတ်ပုံတင်သည်မှာ ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီကနှစ်ကာလစော၍ အချင်းဖြစ် ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို စတင်သုံးစွဲကြောင်းမှာ အခြေအမြစ်ရှိ သည့် အထောက်အထားဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီထုတ်လုပ် သော ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ပါရှိသည့် တရုတ်နိုင်ငံလုပ်နာရီများကို အယူခံ တရားပြိုင်ရောင်းချလျက်ရှိရာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီ အနေဖြင့် ထိခိုက်နစ်နာလျက်ရှိကြောင်း၊ မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန် အမှတ် အသားတူသည့် တံဆိပ်တူပါရှိသော နာရီများကို တင်သွင်းခြင်း၊ ရောင်းချ ခြင်းအစရှိသည်တို့ မပြုလုပ်ရန်တားမြစ်သည့် ဝရမ်းရရန်မျက်မြင်အားဖြင့် ခိုင်လုံသောအမှု prima facie case

ဟုမူလရုံးက ကောက်ယူခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်းမရှိကြောင်း
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အယူခံတရားပြိုင်ရှေ့နေက ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး
ဥပဒေပုဒ်မ ၇ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်တွင် အယူခံခုံရုံးဖြင့် ပြန်လည်
စစ်ဆေးကြားနာမှုပြုနိုင်သော ဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားရုံးတစ်ရုံး၏
အပြီးအပြတ် ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်ရမည့်အပြင် ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်
အပေါ်တရားရုံးချုပ်က အပြီးသတ်စီရင်ထားသော အမှုတွင်၊
ချမှတ်သောဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ ယေဘုယျအားဖြင့်
အမှုသည်တို့၏ အခွင့်အရေးကို အပြီးအပြတ်အဆုံးအဖြတ်ပြုရာ
မရောက်ဘဲ အမှုကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်အရေး
ကျန်ရှိနေသေးကြောင်း၊ အမှုသည်တို့၏ နစ်နာမှုများကို အခြား
နည်းများဖြင့် ကုစားမှုပြုရန် လမ်းပွင့်နေသေး သောကိစ္စရပ်များတွင်
ချမှတ်သည့် အမိန့်များသည် ကြားဖြတ်အမိန့်များ ဖြစ်၍
အထူးအယူခံဝင်ခွင့်မရထိုက်ကြောင်း၊ ယခုအမှုတွင် ရန်ကုန်တိုင်း
တရားရုံးက ချမှတ်သောအမိန့်သည် ထာဝရတားဝရမ်းရလိုကြောင်း
သက်သာခွင့်တောင်းဆိုသည့်အမှု၌အမှုကို စစ်ဆေးစီရင်ခြင်း မပြုရသေးမီ
ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ပေးကြောင်း ချမှတ်သည့်အမိန့်ဖြစ်၍ ယင်း
အမိန့်သည် အမှုသည်တို့၏အခွင့်အရေးကို အပြီးသတ် အဆုံးအဖြတ်
ပေးသော အမိန့်မဟုတ်ကြောင်း၊ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည်
ဖြစ်စေ၊ မထုတ်ဆင့်ဘဲ ငြင်းပယ်သည်ဖြစ်စေ၊ တရားလိုက
တောင်းဆိုသော ထာဝရတားဝရမ်း သက်သာခွင့်အပေါ် အမှုအား
ဆက်လက်စစ်ဆေးကြားနာမှုပြုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ရန် ကျန်ရှိ
နေသေးကြောင်း၊ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်အတုပြုလုပ်ကြောင်း
စွဲဆိုသည့်အမှုများတွင် ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးသော မှုများ
ရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုဘက်မှ ဦးတင်လတ် (ခ)

ဦးစိုင်းလတ်ပါ-၂ နှင့် ဦးကျော်ငြိမ်း အမှု^(၁) စီရင်ထုံးလမ်းညွှန်မှုကို ဟင်ပြကြောင်း၊ ယင်းစီရင်ထုံးပါအမှုသည် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တရား စီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သော အထူးအယူခံမှုမဟုတ်ဘဲ ယခင် ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၆ အရ လျှောက်ထားခဲ့သော လျှောက်လွှာအပေါ် ခွင့်ပြု၍ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင်မှ အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော အမှု ဖြစ်ကြောင်း၊ ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရယခု အမှုကဲ့သို့ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည့် ပြဿနာရပ်အပေါ် အထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်လျှောက်ထားမှုအား ခွင့်ပြုခဲ့သော အစဉ်အလာ မရှိ သေးကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေးသော အမိန့်သည် မူလမှုကို အပြီးအပြတ်ဆုံးဖြတ်ပေး သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက် မဟုတ်သောကြောင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် တရားရုံးချုပ်က အမှန်အမှားထပ်မံဆုံးဖြတ်သော အမိန့်သည် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇ နှင့်အညီအထူးအယူခံ ဝင်ခွင့်တင်သွင်းခွင့် ရှိသော အမိန့်မဟုတ်ကြောင်း၊ အယူခံ တရားလိုသည် ၁၉၈၇ခုနှစ်က ကိုးရီးယားနိုင်ငံ၌ ESSENCE ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို တစ်ဦးတည်း မူပိုင် အဖြစ် မှတ်ပုံတင်သွင်း၍ နာရီများကိုထုတ်လုပ်ခဲ့သည်ဟုဆိုသော်လည်း အဆိုလွှာနှင့်အတူ ပူးတွဲတင်သွင်းသည့် ကိုးရီးယားနိုင်ငံ၌ မှတ်ပုံတင်ပြု လုပ်ထားသော ကုန်အမှတ်တံဆိပ်မှာ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ E ပုံသဏ္ဍာန်ပါရှိ သော ES- SENCE ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၌ မှတ်ပုံတင် ထားသော ကုန်အမှတ်တံဆိပ်မှာ မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန် ကုန်အမှတ် တံဆိပ် ဖြစ်နေကြောင်း၊ သာမန်အားဖြင့် ကုမ္ပဏီတစ်ခုက တရားဝင်မူပိုင် မှတ်ပုံတင်ထားသော ကုန်အမှတ်တံဆိပ်သည် မည်သည့်နိုင်ငံတွင် မှတ်ပုံတင်သည်ဖြစ်စေ၊ မူလရှိနှင့်ပြီးသော

(၁) ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ - ၂၁၆

၂၀၀၅
E.S.W.C Company
နှင့်
ဦးသန်းဝင်း

ကုန်အမှတ်တံဆိပ်အတိုင်း မှတ်ပုံတင်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံ
တရားလို ကုမ္ပဏီက ယခုအမှုတွင် တင်ပြသည့် မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန်
ကုန်အမှတ်တံဆိပ်သည် အယူခံတရားပြိုင်က အမှုတွင်တင်ပြသည့်
တရုတ်နိုင်ငံ၌ တရားဝင်ကုန်အမှတ်တံဆိပ်အဖြစ် မှတ်ပုံတင်ထား
သော မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန် ESSENCE ကုန်အမှတ်တံဆိပ်နှင့်
တူညီနေသည်ဟု ဆိုရုံမျှဖြင့် တရုတ်နိုင်ငံရှိ ကုမ္ပဏီကထုတ်လုပ်
သော ESSENCE အမျိုးအစားနာရီများသည် အယူခံတရားလို
ကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်သော နာရီများကို တုပထုတ်လုပ်ခြင်း
ဖြစ်သည်ဟု တထစ်ချစွပ်စွဲခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊
ယင်းအချက်မှာ အယူခံတရားလိုကုမ္ပဏီနှင့် တရုတ်နိုင်ငံရှိ
ကုမ္ပဏီတို့အကြား အငြင်းပွားပေါ်ပေါက်သော ပြဿနာရပ်သာ
ဖြစ်ပြီး အယူခံတရားပြိုင်နှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်
အပေါ် ယင်းသို့တုပထုတ်လုပ်သည်ဟု စွပ်စွဲထားခြင်းလည်း
မရှိကြောင်း၊ တရုတ်နိုင်ငံတွင် တရားဝင် မှတ်ပုံတင်ထားသော
ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ဖြင့် ထုတ်လုပ်သော ကုန်ပစ္စည်းများကို
မြန်မာနိုင်ငံကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ မူဝါဒများနှင့်အညီ တရားဝင် တင်
သွင်းဖြန့်ဖြူးရောင်းချသူသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးက
ယင်းအချက် ကိုလက်ခံသော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင်
ကုန်အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင်ထားခြင်း မရှိဟုသုံးသပ်လျက်
ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားပြိုင်
သည် တရုတ်နိုင်ငံမှ တရားဝင် မှတ်ပုံတင်၍ ထုတ်လုပ်သော
နာရီများကို ကုန်သွယ်ရေး မူဝါဒများနှင့် အညီ တရားဝင်တင်သွင်းခြင်း
ဖြစ်ရာ ယင်းသို့တင်သွင်းမှုကို တားမြစ် ပိတ်ပင်သည့် အမိန့်မှာ
နိုင်ငံခြားမှ ကုန်ပစ္စည်းတင်သွင်းရာတွင် လိုက်နာ ရန် ချမှတ်ထားသော
ကုန်သွယ်ရေးဆိုင်ရာ မူဝါဒများကို စွက်ဖက်ထိပါးရာရောက်
စေကြောင်း လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

၂၀၀၅
E.S.W.C Company
နှင့်
ဦးသန်းဝင်း

အဆိုလွှာအရတရားလို E.S.W.C Company သည် ကိုးရီးယား နိုင်ငံ၌တည်ထောင်ခဲ့သော Essence Watch Co, Ltd မှအမည်ပြောင်း လဲထားသော ကုမ္ပဏီဖြစ်ကြောင်း၊ ESSENCE ဆိုသောကုန်အမှတ်တံဆိပ်အမည် Trade Name "E" ပုံသဏ္ဍာန်ကုန်အမှတ်တံဆိပ် အမှတ်အသား Trade Mark တို့ကို ကိုးရီးယားနိုင်ငံ၌ ၂၉-၉-၈၇ နေ့စွဲပါ ကုန်အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၈၇၆၀ အရ တစ်ဦးတည်းမူပိုင်မှတ်ပုံ တင်ပြုလုပ်၍ ၁၉၈၇ ခုနှစ်ကစပြီး နာရီများထုတ်လုပ်ကာ နိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ တင်ပို့ရောင်းချခဲ့ကြောင်း၊ ယခုအခါ ကိုးရီးယားနိုင်ငံရှိ တရားလို ကုမ္ပဏီသည် ESSENCE ဆိုသော ကုန်အမှတ်တံဆိပ်အမည်နှင့် မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန်ကုန်အမှတ်တံဆိပ်အမှတ်အသားဖြင့် နာရီများ ထုတ်လုပ် ကာ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့တင်သွင်းဖြန့်ချိရောင်းချလျက် ရှိရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ နိုင်ငံမိသားစုကုမ္ပဏီ Naing Family Co, Ltd အား ၁၆-၁၀-၂၀၀၂ နေ့ (နှင့်) ၁-၁၁-၂၀၀၃ နေ့စွဲဖြင့် ကိုယ်စားလှယ် ခန့်အပ်မှု သဘောတူစာချုပ် Agency Agreement ချုပ်ဆို ခန့်အပ်ထားကြောင်း၊ ထို့နောက်ယင်း ကုမ္ပဏီလီမိတက်၏ ဒါရိုက်တာဦးသက်နိုင်ဦးအား မြန်မာနိုင်ငံ၏ တစ်ဦးတည်းသော ဌာနေကိုယ်စားလှယ် အရောင်း တာဝန်ခံအဖြစ် ၁၂-၁၁-၂၀၀၂ ရက်စွဲပါ ခန့်အပ်လွှာ Appointment Authorized of Sole Agent ဖြင့်ခန့်အပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ပြင် တရားလိုကုမ္ပဏီသည် Essence ဟူသော ကုန်တံဆိပ်သည် Trade Name နှင့် မြင်းခွာပုံကုန်တံဆိပ် အမှတ် အသား Trade Mark တို့ကို ရန်ကုန်မြို့စာချုပ်စာတမ်း မှတ်ပုံတင်နံပါတ် ၁၄-၁-၂၀၀၃ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ် ၂၈၆/၂၀၀၃ အရ တစ်ဦးတည်း မူပိုင်ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယင်းသို့ မူပိုင်ပြုလုပ်ပြီး ဖြန့်ဖြူး ရောင်းချနေသော Essence အမျိုးအစားနာရီများအား ထပ်တူ တုပ ပြုလုပ်ထားသည့် တရုတ်နိုင်ငံလုပ် Essence အမျိုးအစားနာရီများကို

တရားပြိုင် ဦးသန်းဝင်းက တင်သွင်းရောင်းချလာသဖြင့် တည်ဆဲ ဥပဒေနှင့်အညီ အရေးယူမည်ဖြစ်ကြောင်းကို တရားလို ကုမ္ပဏီက ၁၂-၇-၂၀၀၃ နေ့ထုတ်ကြေးမုံ သတင်းစာ၌ သတိပေးကြေညာပြီး တားမြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် တရားပြိုင်သည် အဆိုပါနာရီများကို ဆက်လက်၍ ဖြန့်ဖြူး ရောင်းချနေသဖြင့် ထိုသို့ဖြန့်ဖြူးရောင်းချခြင်းကို ရုပ်သိမ်းပေးရန် တရားလိုက တရားပြိုင်ထံ ၂-၁-၂၀၀၄ ရက်စွဲဖြင့် အကြောင်းကြားစာ ပေးပို့၍ တောင်းဆိုသော်လည်း တရားပြိုင်က ၉-၁-၂၀၀၄ ရက်စွဲပါစာ ဖြင့် ငြင်းဆန်ပြန်ကြားခဲ့ကြောင်း၊ တရားလို ကုမ္ပဏီအနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ တွင် တစ်ဦးတည်းမူပိုင် ကုန်အမှတ် တံဆိပ်ဖြင့် တရားဝင်မှတ်ပုံတင်ထားသော Essence ကုန်အမှတ်တံဆိပ် အမည်ပါနာရီများကို တရားလို ကုမ္ပဏီ၏ ဌာနေကိုယ်စားလှယ် ချယ်ရီဦး နာရီအရောင်းဌာနမှ သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်၊ ရုပ်မြင်သံကြား တို့တွင် ကြော်ငြာ၍ ဖြန့်ချိရောင်းချခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှမ်း နာမည်ကောင်း Good Will ရလျက်ရှိလာသော အခြေအနေတွင် ထိုနာရီများနှင့် ထပ်တူပြုလုပ်ထားကာ တရုတ်နိုင်ငံလုပ် Essence အမျိုးအစားနာရီများကို တရားပြိုင်က ရောင်းချလာခြင်းကြောင့် တရားလို ကုမ္ပဏီအဖွဲ့များစွာ နစ်နာဆုံးရှုံးရကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ Es- sence အမည်တံဆိပ် အမှတ်အသားဖြင့် တရုတ်နိုင်ငံလုပ် နာရီများကို မြန်မာနိုင်ငံသို့ တင်သွင်းဖြန့်ဖြူးရောင်းချခြင်း မပြုစေရေးအတွက် တရားပြိုင်အပေါ် ထာဝရ တားဝရမ်းထုတ်ဆင့် ပေးစေလိုကြောင်းနှင့် တစ်နှစ်ခန့် ကာလအတွင်း တရားလို၏ နစ်နာဆုံးရှုံးမှုအတွက် ကျပ်သိန်း (၅၀၀)ကို လျော်ကြေးအဖြစ် ရထိုက်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အဆို ပြုစွဲဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့နောက် တရားပြိုင်ဘက်မှ ချေလွှာမတင်မီတရားလိုက Essence အမည်ကုန်တံဆိပ်အမှတ်အသားပါ နာရီများကို အမှုအတောအတွင်း တင်သွင်းရောင်းချဖြန့်ဖြူးခြင်း မပြုစေရေး

အတွက်တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့်-၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁အရ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေး ပါရန် လျှောက်ထားသည်။ တရားပြိုင်က တရားလိုအဆိုပြုစွဲဆိုသော အချက်များ ထင်ရှား ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသေးဘဲ ယေဘုယျစွပ်စွဲချက်များ သာဖြစ်၍ ယာယီတားဝရမ်းမထုတ်ဆင့်သင့်ကြောင်း ကန့်ကွက် ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးက တရားလို၏ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် တရားဝင်မှတ်ပုံတင်ထားကြောင်း၊ တရားပြိုင်သည် အလားတူ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို မှတ်ပုံတင်ထားသည့် အထောက် အထား တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ဤအခြေအနေတွင် တရားလို စွဲဆိုထားသော အမှုမှာ အခြေအမြစ်မရှိဟု မဆိုနိုင်ကြောင်း ကုန်အမှတ်တံဆိပ်မူပိုင်အသုံးပြု ခွင့်အငြင်းပွားသည့်ပြဿနာပေါ်ပေါက် နေကြောင်း၊ အမှုအတောအတွင်း ယာယီတားမြစ်ခြင်းမပြုလျှင် ဦးစွာမူပိုင်ခွင့်ရရန်မှတ်ပုံတင်ထားသည့် တရားလို ကုမ္ပဏီတွင် ကုစား၍ မရနိုင်သည့် နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း သုံးသပ်လျက် ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ခဲ့သည်။

တရားရုံးချုပ်က ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ပေးရန် အန္တိမ သက်သာခွင့်တောင်းဆိုသည့် ယခုကဲ့သို့အမှုမျိုးတွင် မူလရုံးတရားပြိုင် ဘက်မှ ချေလွှာပင် မတင်ရသေးသည့်အဆင့်၌ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်၍ တားမြစ်လောက်သည့် ထင်လင်းမြင်သာသည့် အကြောင်း အချက် များရှိကြောင်း မပေါ်ပေါက်သေးသည့် အခြေအနေတွင် ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးက ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်သည်ဟုမဆို နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်၍ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံး၏ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့သည်။

မူလရုံးတရားလို ကုမ္ပဏီကတရားပြိုင် ဦးသန်းဝင်း အပေါ်နာရီ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို ထပ်တူပြုလုပ်ထားသည့် တံဆိပ်အမှတ်အသားပါ နာရီများတင်သွင်းခြင်း၊ လက်ဝယ်ထား

သို့လျှောက်ခြင်း၊ ဖြန့်ဖြူးရောင်းချ ခြင်းမပြုရန်ထာဝရ တားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်ပေးရန်နှင့် နှစ်နာကြေးပေးရန် စွဲဆိုစဉ်တရားလို ကုမ္ပဏီ၏ လျှောက်ထားချက်အရ ရန်ကုန်တိုင်း တရားရုံးက တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေအမိန့်၃၉၊ နည်းဥပဒေ ၁အရ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

တိုင်းတရားရုံးက ယင်းကဲ့သို့ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးခြင်း ကို တရားရုံးချုပ်က ပယ်ဖျက်ခဲ့သည့်အမိန့်အပေါ် ၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေပုဒ်မ ၇အရအထူးအယူခံရုံးဖြင့် ကြားနာရန် လျှောက် ထားခွင့်ရှိမရှိကို ရှေးဦးစွာစိစစ်ရန်ဖြစ်သည်။

အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ယခင်ပြည်ထောင်စု တရားစီရင်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၆ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်-

ပုဒ်မ-၆။ ပုဒ်မ ၅တွင်မည်သို့ပင်ပါရှိစေကာမူ တရားမမှု ရာဇဝတ်မှုသို့တည်းမဟုတ် အခြားအမှုတွင် အခြေခံ ဥပဒေစတင်အာဏာ မတည်မီက ဖြစ်စေ၊ တည်ပြီးမှ ဖြစ်စေတရားရုံး တစ်ရပ်ရပ် က ချမှတ်စီရင်ချက်ကို၊ ဒီကရီကို သို့တည်း မဟုတ် အပြီးသတ်အမိန့်ကို အယူခံဝင်ရန် တရားလွှတ်တော်ချုပ်သည် မိမိ၏ သဘော အတိုင်း အခွင့်ထူးပေးနိုင်သည်။

ယင်း ဥပဒေပုဒ်မ ၆ ကို ၁၉၆၂ ခုနှစ် တော်လှန်ရေးကောင်စီ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၁ ဖြင့်အောက်ပါအတိုင်း အစားထိုးခဲ့သည်။

တရားမမှု၊ ရာဇဝတ်မှု သို့တည်းမဟုတ်အခြားအမှုတွင် တရားရုံးတစ်ရပ်ရပ် (တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးတစ်ဦးဖြင့် ဖြစ်စေ၊ နှစ်ဦးဖြင့်ဖြစ်စေ ဖွဲ့စည်းထားသော တရားရုံးအပါ အဝင်) ကချမှတ်သော စီရင်ချက်ကို သို့တည်းမဟုတ်အပြီး

သတ်အမိန့်ကို အယူခံဝင်ရန် တရားရုံးချုပ်သည် မိမိသဘော
အတိုင်းအခွင့်ထူးပေးနိုင်သည်။

၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့တရားသူကြီးအဖွဲ့ ဥပဒေကို
ပြဋ္ဌာန်းသောအခါ ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး ဥပဒေကို
ဖျက်သိမ်းလိုက်သဖြင့် ယခင်တရားရုံးချုပ် စီရင်ချက်အစရှိသည်တို့ကို
ထပ်မံအယူခံဝင်ခွင့်မရှိ တော့ချေ။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ တရားစီရင်ရေး ဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းရာ၌ ပြည်သူ့
တရားသူကြီးအဖွဲ့ဥပဒေကို ဖျက်သိမ်းပြီး အထူးအယူခံဝင်ခွင့်နှင့် စပ်
လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်းပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်-

တရားရုံးချုပ်တရားသူကြီးတစ်ဦးဦးဖြင့်ဖြစ်စေ၊
ခုံရုံးဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စီရင်ထားသော မည်သည့်အမှုကိုမဆို
လိုအပ်ပါက တရားရုံးချုပ်လက်ရှိအဖွဲ့ဝင် အားလုံး
ပါဝင်သော စုံညီခုံရုံးဖြင့် ပြန်လည် စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။

ယင်းပြဋ္ဌာန်းချက်အရ တရားရုံးချုပ်က ဆုံးဖြတ်သည့်အမှု
တိုင်းကို အထူးအယူခံဝင်ရောက်ခွင့်ရရှိခဲ့သည်။ ယင်းသို့ဆုံးဖြတ်ချက်
အမိန့်တိုင်းကို အယူခံဝင်ခွင့်ပြုခြင်းအားဖြင့် အမှုများမှာ
ပြီးပြတ်သင့်သည့် အချိန်မပြီးပြတ်ဘဲအမှုသည်များ အနေဖြင့် အမှုကို
အကြိမ်ကြိမ်ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းနေကြရသည့်အတွက် ဆင်းရဲပင်ပန်း
ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် တရားစီရင်ရေး ဥပဒေ
ပြဋ္ဌာန်းသည့်အခါအထူးအယူခံဝင်ခွင့် ပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍
ကန့်သတ်ချက်များဖြင့်အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်း ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။-

ပုဒ်မ-၇

တရားရုံးချုပ်က မူလစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာကို ကျင့်
သုံး၍ အပြီးသတ်စီရင်ထားသော အမှုကိုဖြစ်စေ၊ တရားရုံး တစ်ရုံးရုံး၏
အပြီးအပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက် အပေါ်တရားရုံးချုပ်က အပြီးသတ်
စီရင်ထား သော အမှုကိုဖြစ်စေ အထူးခုံရုံးက လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်
အညီ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုပြီးပါက တရားသူကြီးချုပ်၊ ဒုတိယ

တရားသူကြီးချုပ်နှင့် တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီး ၁ဦး၊ စုစုပေါင်း ၃ဦး သို့မဟုတ် တရားသူကြီး ချုပ်နှင့် တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီး ၂ဦး စုစုပေါင်း ၃ဦး သို့မဟုတ် ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ်နှင့် တရားရုံးချုပ် တရားသူကြီး ၂ဦး စုစုပေါင်း ၃ဦးပါဝင်သော အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ပြန်လည်စစ်ဆေးစီရင်နိုင်သည်။

စိစစ်ရန် ပြဿနာမှာ တရားရုံးချုပ်က ယာယီတားဝရမ်းကို ပယ်ဖျက်သည့် တရားမအထွေထွေအယူခံမှုသည် အထက်ပုဒ်မ ၇ပါ “တရားရုံးတစ်ရုံး၏ အပြီးအပြတ်ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် တရားရုံးချုပ်က အပြီးသတ်စီရင်ထားသော အမှု” ဟုတ်မဟုတ်ဖြစ်သည်။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် တရားသူကြီးချုပ် ဒေါက်တာ မောင်မောင် အပါအဝင် တရားသူကြီး (၄) ဦး ပါသည့် ဒေါ်မြရင် ပါ-၅ နှင့် ဒေါ်စော အမှု(၂) တွင် ပြည်ထောင်စုတရားစီရင်ရေး အက်ဥပဒေပုဒ်မ-၆ ပါအပြီး သတ်အမိန့်ဟူသော စကားရပ်ကို အောက်ပါအတိုင်းဖွင့်ဆိုသည်-

ထို့ကြောင့် အပြီးသတ်အမိန့်ကို အဓိပ္ပာယ် ကောက်ယူရာ တွင်၊ အမိန့်၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို အဓိက ထားရမည်။ အမိန့် သည်မူလအမှုကို အပြီးအပြတ်ဆုံးဖြတ် ပေးခဲ့သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အမှန်အမှားကို အပြီးသတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြစ်လျှင်၊ ၎င်း အမိန့်မှအခွင့်ထူး အယူခံခွင့်ကိုလျှောက်ထားနိုင်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မူလရုံးက အကြောင်းခြင်းရာနှင့် တွဲယှဉ်နေသော ဥပဒေ ပြဿနာကို အကြောင်းခြင်းရာမစုံစမ်းတော့ဘဲ ဥပဒေ ကြောင်း သက်သက်ဆုံးဖြတ်၍ အမှုကိုပယ်သည်၊ ဆက်သည် ဆိုအံ့။ ထိုအခြင်းအရာကိုတွေ့သော အယူခံရုံးက မူလရုံးအား အကြောင်းခြင်းရာကို စစ်ဆေးပြီး အမှုကိုပြန်တင်ရန် အမိန့်

(၂) ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ - ၂၃၂

ချမှတ်ခြင်းတို့သည် အပြီးသတ်အမိန့်မဟုတ်။

တရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် ထာဝရတားဝရမ်းရလိုကြောင်း နှင့် နစ်နာကြေးငွေရလိုကြောင်း သက်သာခွင့်တောင်းဆိုသည့် အမှုဖြစ်သည်။ တိုင်းတရားရုံးက အမှုကို စစ်ဆေးခြင်း မပြုမီယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ပေး သောအမိန့်တစ်ရပ်ချမှတ်သည်။ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည်ဖြစ်စေ၊ မထုတ်ဆင့်သည်ဖြစ်စေ တရားလိုတောင်းဆိုသော ထာဝရတားဝရမ်း ရလိုသည့်သက်သာခွင့် အပေါ် အမှုအားဆက်လက် ကြားနာ၍ ဆုံးဖြတ်ရန် ကျန် ရှိနေသေးသည်။ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့်အမိန့် သို့မဟုတ် ယာယီတားဝရမ်းကိုပယ်ဖျက်သည့် အမိန့်သည် မူလမှအမှု သည်တို့၏ အခွင့်အရေးကို အပြီးအပြတ်အဆုံးအဖြတ် ပြုရာရောက်သော အမိန့်မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍ တရားရုံးချုပ်က ယာယီတားဝရမ်းအမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်သော်လည်း အယူခံ တရားလိုအနေဖြင့် မိမိတောင်းဆိုသည့် ထာဝရတားဝရမ်း ရလို သည့်သက်သာခွင့်ကိုဖြစ်စေ၊ နစ်နာကြေးငွေကိုဖြစ်စေ၊ ရထိုက် မရထိုက်အဆုံးအဖြတ်ရရန်အခွင့်အရေးရှိနေသေးသည့် အလျောက် ယင်းအမိန့်သည်အပြီးသတ် အမိန့်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် တိုင်းတရားရုံး၏ ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့်အမိန့်ကို တရားရုံး ချုပ်က ပယ်ဖျက်ခဲ့သည့် အမိန့်အပေါ် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုရန် မသင့်ချေ။

၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် ကိုးရီးယားနိုင်ငံ၌ Essence ကုန်အမှတ် တံဆိပ်ကို အယူခံတရားလို၏ ကုမ္ပဏီတစ်ဦးတည်း မူပိုင်အဖြစ် မှတ်ပုံတင် ၍ နာရီများရောင်းချသည်ဆိုသော်လည်း ကိုးရီးယားနိုင်ငံ၌ မှတ်ပုံတင် သည့် ကုန်အမှတ်တံဆိပ်မှာ E ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ တွင် မှတ်ပုံတင်သည့်အခါမှ မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် မှတ်ပုံတင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုက မြန်မာနိုင်ငံတွင်

၂၀၀၅
E.S.W.C Company
နှင့်
ဦးသန်းဝင်း

မှတ်ပုံမတင်မီ ၂၀၀၂ ခုနှစ်မတိုင်မီကပင် တရုတ်နိုင်ငံရှိ စိန်းကျိန်ကုမ္ပဏီမှ အယူခံတရားပြိုင် ထံသို့ တရုတ်နိုင်ငံလုပ် Essence အမည်ရှိနာရီများတင်ပို့ပေး၍ ရောင်းချနေခဲ့ ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍မည်သူက မည်သူ့ကိုတုပသည်ဟု ယခုအချိန်တွင် မပြောနိုင်သေးကြောင်း အယူခံတရားပြိုင်ဘက်မှ တင်ပြ ထားသည်။ ထို့ပြင် ပုံသဏ္ဍာန်မတူသည့် Essence အမည်ရှိနာရီများ ကိုလည်းတင်ပြသည်။ အယူခံတရားလိုက အဆိုလွှာနှင့်ပူးတွဲ တင်ပြသည့် စာရွက်စာတမ်းများအရ ၁၉၈၇ ခုနှစ်တွင် ကိုးရီးယားနိုင်ငံတွင် Essence ကုန်အမှတ်တံဆိပ်ကို တစ်ဦးတည်း မှပိုင်အဖြစ် မှတ်ပုံတင်သည်ဆိုရာတွင် ကုန်အမှတ်တံဆိပ်မှာ မြင်းခွာ ပုံသဏ္ဍာန် မဟုတ်ဘဲ E ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်သည်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ် တွင် ကိုးရီးယားနိုင်ငံ၌ မှတ်ပုံတင်သည်ဆိုသော မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန် ကုန်အမှတ်တံဆိပ် များမှာလည်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၂၀၀၂ ခုနှစ်၌ မှတ်ပုံတင်သည့် မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန်ကုန်အမှတ်တံဆိပ်နှင့် မတူဘဲ ကွဲပြားခြားနားသည်။ သို့ဖြစ်၍ တရုတ်နိုင်ငံမှ ထုတ်လုပ်သော နာရီ များသည် တုပ ထုတ်လုပ်သောနာရီများ ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသည့် အချက်၌ အယူခံတရားလို ကုမ္ပဏီနှင့် တရုတ်နိုင်ငံရှိ ကုမ္ပဏီ တို့အကြား အငြင်းပွားလျက်ရှိသည်။ မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန် ကုန်အမှတ် တံဆိပ်ကို မည်သူကစော၍ သုံးစွဲခဲ့သည်ဆိုသည်မှာ ယခုအချိန်တွင် မပေါ်ပေါက်သေးချေ။

ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန်တောင်းခံသည့်အမှုတွင် အမှု၏ ကနဦးအဆင့်၌ယာယီတားဝရမ်းထုတ်ပေးရန်သင့်မသင့်စဉ်းစားရာ၌ တရားရုံးရှေ့မှောက်ရှိအကြောင်းအရာအရ တောင်းဆိုသည့် သက်သာခွင့် ကိုရခွင့်ရှိကြောင်းဖြစ်ဟန်လက္ခဏာ (Probability) ရှိခြင်း၊ တစ်နည်းအား ဖြင့်တရားစွဲဆိုသည့်အမှုတွင် သာမန်အားဖြင့် မြင်သာသည့်အခြေ (Prima facie) ရှိခြင်းတို့ကို တရားလိုက

ထင်ရှားပြသရန်လိုပေသည်။ ရေရာသေချာသည့် အခြေအနေ ရှိမရှိသေချာစွာ မစိစစ်ဘဲယာယီ တားဝရမ်းကို ပေါ့ပေါ့လွယ်လွယ် ထုတ်ပေးလျှင် ထာဝရတားဝရမ်းကို ကြိုတင်ထုတ်ပေးခဲ့သည့် သဘောသက်ရောက်စေနိုင်သကဲ့သို့ ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေး သင့်ပါလျက် ထုတ်ပေးခြင်းမပြုလျှင် တရားလို၏ နှစ်နာမှုကို အကာအကွယ်ပေးရန် ပျက်ကွက်ရာရောက်ပေလိမ့်မည်။

အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသောအမှုသည် သာမန်အမြင်အားဖြင့် အခြေခံ(Prima facie) ရှိဖို့လိုသည်။ ဦးထွန်းမြင့်နှင့် ဦးသက်ရှည်အမှု^(၃)ကိုကြည့်ပါ။ အထက်တွင် သုံးသပ်ဖော်ပြထား သည့်အတိုင်း အဆိုပါ ကုန်အမှတ်တံဆိပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အငြင်းပွားလျက်ရှိရာ အယူခံတရားပြိုင်က အယူခံတရားလိုကုမ္ပဏီ၏ မြင်းခွါပုံသဏ္ဍာန်ကုန်အမှတ် တံဆိပ်ကို တုပပြီး ရောင်းချနေကြောင်း အမြင်အားဖြင့် ယူဆနိုင်အောင် တင်ပြနိုင်ခြင်း မရှိသေးသည့် အခြေအနေတွင် အယူခံတရားလိုစွဲဆိုသော အမှုသည် အခြေအမြစ် ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းများကြောင့်တိုင်းတရားရုံးက အယူခံတရားလိုတောင်းဆိုသည့်အတိုင်း ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ပေး ခြင်းသည် မှန်ကန်မျှတခြင်းမရှိသဖြင့် တရားရုံးချုပ်က ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ဆင့်သည့်အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် မှားယွင်းခြင်း မရှိဟု ကျွန်ုပ်တို့သဘောရရှိသည်။

ထို့ကြောင့်ဤအထူးအယူခံခုံရုံးက ကြားနာလျက်ရှိသော ပြဿနာ များကို အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆိုလိုက်သည်-

- “၁။ တရားရုံးချုပ်က တိုင်းတရားရုံး၏ ယာယီတားဝရမ်း ထုတ်ဆင့်သည့် အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တရားစီရင်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၇ အရ အထူးအယူခံ

(၃) ၁၉၆၆ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး စာ-၇၄

ခုံရုံးဖြင့် ကြားနာရန် လျှောက်ထားခွင့် မရှိကြောင်း၊

၂။ တရားရုံးချုပ်က ထာဝရတားဝရမ်းထုတ်ဆင့်ရန် သက်သာခွင့် တောင်းခံသည့် တရားမမှုတွင် ယာယီ တားဝရမ်းထုတ်ပေးရန် သင့်မသင့်စဉ်းစားရာ၌ ကောက်ယူ ဆုံးဖြတ်ချက် များသည် တရားမကျင့်ထုံး ဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၊ လမ်းညွှန် စီရင်ထုံးများနှင့် ညီညွတ် မှန်ကန်ကြောင်း။”

ဤတရားမအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့် တကွ ပလပ် လိုက်သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။